

ogsaa er gældende for forskellige andre Havne. Det er, hvad jeg havde ventet, som jeg ogsaa sagde ved første Behandling, af denne Ministers Retssans og praktiske Syn paa Livets Forhold. Men jeg vil gerne have Lov at føje til, at deri ligger ogsaa en Anerkendelse af, at der er sket Uret, ved at man hidtil har sat denne Overenskomst til Side. Og jeg vil da gerne rette den Henstilling til den højtærede Minister, at han ikke nøjes med at faa den hidtidige Overenskomst bragt ud af Verden, men at han ogsaa vil være med til at yde de Kommuner, som der er gjort Uret, en passende Godtgørelse for det Tab, de have lidt, ved at Statsbanedriften og de tidligere Ministre have sidet Overenskomsten overhørig.

Valdemar Olsen: Ved 2den Behandling af Finansloven blev der fra forskellige ærede Medlemmers Side fremsat Ønske om Forandring af Billetsalgssteder til Holdepladser og af Holdepladser til Stationer, eventuelt om Anlæg af Omløbsspor ved forskellige Stationer. Ogsaa jeg fremsatte den Anmodning, at Billetsalgsstedet ved Marrebæk paa Falster skulde laves om til Holdeplads, eventuelt, at der blev anlagt et Omløbsspor. Den højtærede Minister lovede den Gang at tage disse Anmodninger under velvillig Overvejelse til tredje Behandling, men jeg ser af Ændringsforslagslisten, at der ikke er kommet noget ud deraf. Foranlediget ved en Bemærkning fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om, at disse Anmodninger havde været til Samraad med Ministeren, vil jeg gerne tillade mig at spørge den højtærede Minister, om man, da man nu ikke faar en Løsning af disse Holdepladsspørgsmaal i Aar, vil kunne vente at faa den i det kommende Finansaar, eller hvorledes hele denne Sag staar, og eventuelt, af hvilke Grunde den ikke er kommen med imellem Ændringerne til tredje Behandling.

Ordføreren (P. T. Nielsen): I Anledning af det under Nr. 75, vedrørende Indlemmelsen af Blomster- og Driverihaverne ved Rosenborg, stillede Ændringsforslag, som ikke er tiltraadt af Finansudvalget, har Ministeren jo nu oplæst en Skrivelse fra Københavns Magistrat, hvoraf det fremgaar, at naar Staten tilbagebetaler Københavns Kommune, hvad denne nu udreder i Anledning af Indlemmelsen, vil Københavns Magistrat ikke gøre nogen Fordring paa at have nogen Medbestem-

melsesret med Hensyn til Haven i Fremtiden, men Staten kan raade over den, som den vil. Efter hvad der nu er oplyst, er der altsaa ingen Risiko, og under disse Forhold skal jeg tilraade Vedtagelsen ogsaa af Ændringsforslaget under Nr. 75.

Angaaende det af den højtærede Minister og af andre ærede Medlemmer omtalte Spørgsmaal om Bygning af Lokomotiver her i Landet ønsker jeg at sige et Par Ord. Spørgsmaalet har jo været forhandlet i Finansudvalget, og den højtærede Minister har i det fremsat de samme Tanker som nu overfor det høje Ting. Finansudvalget har imidlertid ikke taget Stilling til Spørgsmaalet. Der er i Finansudvalget fremsat forskellige Opfattelser. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gav Tanken sin Tilslutning, og det samme gjorde det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), men fra Venstres Side i Finansudvalget udtaltes der Betæneligheder, og jeg maa for mit eget Vedkommende sige, at jeg har meget store Betæneligheder ved en saadan Ordning. Hvad er det nemlig, der her sker? Det er faktisk det, at vi sige, at den Beskyttelse, som Fabrikkerne i Øjeblikket have, er for lille, og at vi skulle give dem en større Beskyttelse. Den højtærede Minister oplyste, at Beskyttelsen i Øjeblikket er saa stor, at de danske Fabrikker i Arbejdsløn kunne udrede 2,000 Kr. mere pr. Lokomotiv end Udlandet, og desuagtet kunne de danske Fabrikker ikke konkurrere, eller prøve i alt Fald ikke paa at optage Konkurrencen. Jeg skal endvidere minde om, at da der for nogle Aar siden blev bygget Lokomotiver her i Landet, var Toldbeskyttelsen dobbelt saa stor som i dette Øjeblik, men desuagtet maatte man opgive Konkurrencen med Udlandet, opgive at bygge disse Lokomotiver her. Naar vi nu have nedsat Toldbeskyttelsen fra 10 til 5 pCt., ere Vilkaarene jo ikke saa gode som før for at bygge disse Lokomotiver, men ikke desmindre er der, som før sagt, en Beskyttelse af 2,000 Kr. pr. Lokomotiv.

Der er altsaa nu Tale om, at vi skulde gøre et Forsøg paa den Maade, at Staten i Virkeligheden skulde tage Risikoen, i alt Fald til at begynde med. Den Forskel, der vil blive mellem, hvad de kunne bygges for i Udlandet og herhjemme, skulde Staten, i alt Fald til at begynde med, betale omtrent fuldt ud, og saa skulde det successive gaa nedad. Det vil altsaa,